ZPRÁVY ALTERNATIVNÍCH AKTIVIT

@kontra

10/08/2011

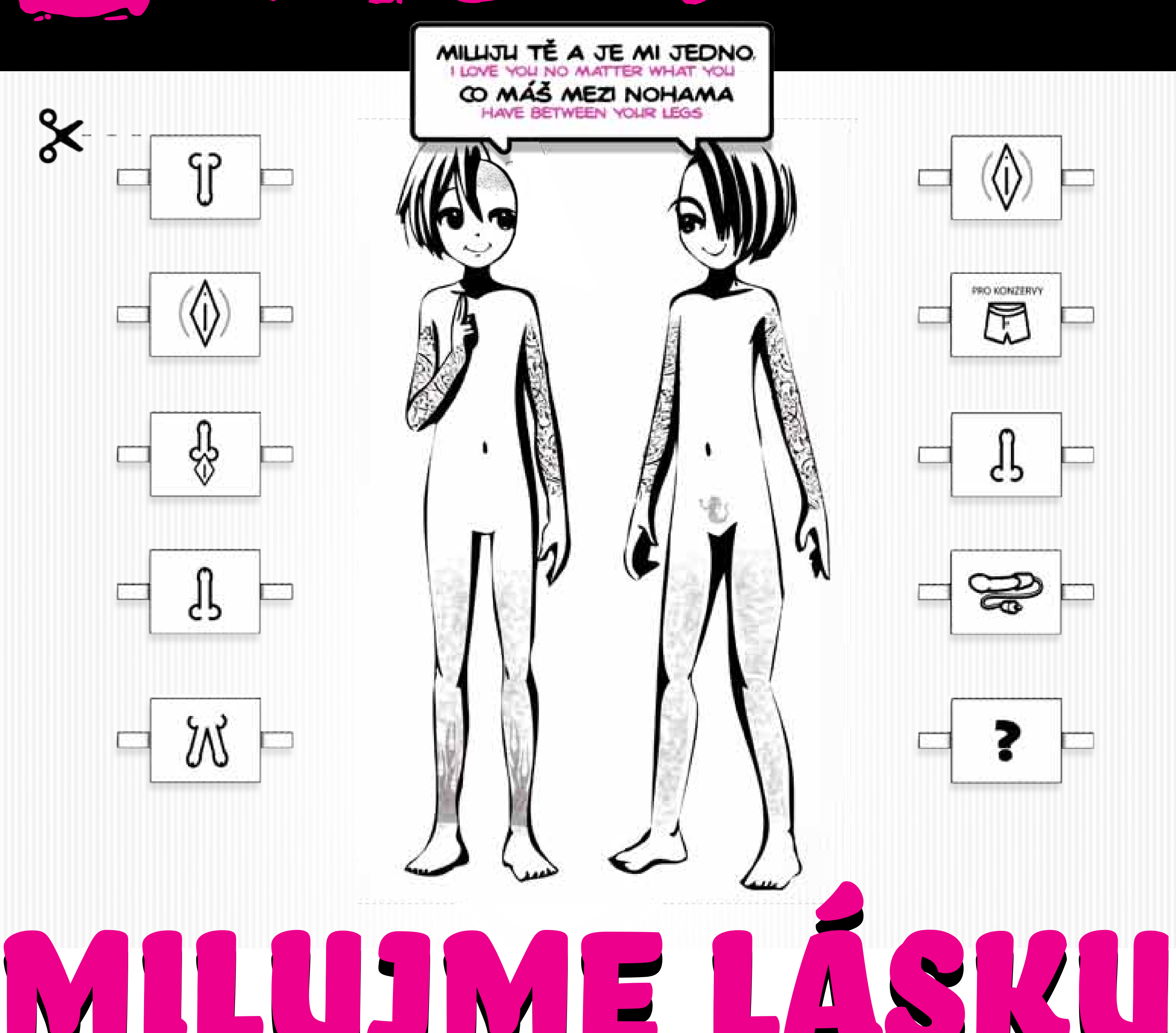

MILUJME LÁSKU

Když před dvaačtyřiceti lety propukly koncem června nepokoje v newyorské Greenwich Village v reakci na policejní zásah v klubu Stonewall Inn, byla za tím láska. Pohlaví přitom hrálo jen vedlejší roli.
Tehdejší americká společnost a její ruka zákona to ovšem viděla jinak, měla vytvořený svůj ideální mustr světa a do toho jí nějací „teplouši“ a „buzny“ nezapadali. A tak často zažívali opravdovou policejní buzeraci. Ale toho večera, po pohřbu americké herečky a zpěvačky Judy Garland, homosexuálního idolu té doby, řekla ponižovaná menšina dost. Tehdy dala pro změnu pořádnou nakládačku sebejisté policii. Básník a gay Allen Ginsberg situaci komentoval slovy „buzíci ztratili svou ustrašenou tvář, kterou měli po desetiletí“.
Událost známá jako Stonewall riots radikalizovala celé probouzející se emancipační GBLT hnutí. Právě od několikadenních násilných protestů v New Yorku roku 1969 se vine tradice Gay či Queer Pride průvodů. A proto milujme vzpouru!
Někdo možná nebude souhlasit s tím, že pohlaví je nepodstatné, vždyť právě ono je značně determinující. Skutečně jde ale o konkrétní fyzické i psychické evoluční dispozice? Jde o lásku k druhé bytosti, ne o to jak konkrétně bytost vypadá a jak se projevuje. *„Sama o sobě je homosexualita stejně limitující jako heterosexualita. Ideálně bychom měli být schopni milovat ženu či muže, oba, lidskou bytost, bez pocitu strachu, omezení či povinnosti,“* napsala Simone de Beauvoir.
Tedy, milujme pestrost, milujme odlišnost, milujme lásku. Milujme život!

DUHOVÁ DĚKOVAČKA

QUEER V MEZÍCH ZÁKONA, KONZUMU A NORMALITY.

Uchylové! Devianti! Propagace perverze! Ohrožení rodiny! Rozbíječi společnosti! Ten, kdo sleduje debatu o právech a postavení sexuálních menšin ve střední Evropě v posledních letech, nebude podobnými reakcemi konzervativní pravice překvapen ani zděšen. Kdo ji sleduje méně, nechá se možná vyvést z míry agresivitou těchto sloganů. Kdyby se však u příležitosti konání další queer parade objevil někdo, komu je téma zcela ukradeno a podíval se jak na výroky odpůrců akce, tak na stránky organizátorů, byl by možná v rozpacích. To jsou ti teplouši opravdu tak perverzní a nebezpeční? Vždyť se propagační materiály festivalu tolik neliší od plakátů Sázavafest nebo Rock for People...

KŠEFT S HRDOSTÍ

Hnutí za práva sexuálních menšin mělo ve svých dějinách období, kdy boj vyžadoval mimořádné odhodlání a samotné vyslovení myšlenky zrovnoprávnění lidí s odlišnou sexuální identitou či orientací s sebou neslo subverzní nádech. Na Západě se ideje rovných práv a příležitosti pro příslušníky LGBT komunity začaly pozvolna prosazovat spolu se sexuální revolucí šedesátých let, ve střední Evropě ale ještě velmi nedávno přihlášení se k menšinové orientaci nebo otevřená podpora LGBT hnutí hrozila ostrakizací okolím, diskriminací nebo i nebezpečím fyzického napadení.
Spolu s proměnou politického ovzduší, prosazením legislativních řešení homosexuálních vztahů v mnoha zemích a profesionalizaci samotného hnutí se podoba akcí na podporů práv gayů a leseb změnila. Dnes jsou čím dál, tím častěji emancipační hesla nahrazována slogany vychvalujícími příslušníky komunity jakožto sebevědomé konzumenty a zodpovědné občany. Queer festivaly zdůrazňují pojetí hrdosti založené na ztotožnění s odlišností nepřekračující meze požadavků většinové společnosti a korporativních morálek. Mnohdy se výrazně profilují spíše jako obchodní a zábavné události, jejichž původní politický a sociální obsah se rozmělnil v jakési nekonfliktní, duhově sluníčkové „vděčnosti“ za pohodové přijetí mainstreamem.

CO JE IN?

Queer festivaly se tak paradoxně mnohdy stávají arénou pro zdůrazňování „normality“ a loajality morálce většinové společnosti. Podpora pro minority je zároveň pro část liberálně smýšlejících příslušníků většiny jednoduchým způsobem, jak si pohladit ego: přidám se do podpůrné skupiny na facebooku, zajdu na další ročník Mezipater – ach, jak jsem tolerantní a otevřený! Vždyť queer je in! Současně se z veřejné debaty o sexuálních menšinách někdy vytrácí povědomí o přetrvávající diskriminaci ze strany legislativy a většinové společnosti. Jistě, institut registrovaného partnerství významně zlepšuje situaci mnoha homosexuálních párů. Stále ovšem zbývá řada dalších problémů: otázka adopce dětí a právního postavení gay a lesbických rodin, případy šikany, se kterými se ve svých prostředích pořád denně potýká část neheteronormativních jedinců (zejména těch, kteří žijí mimo velká města) či běžná diskriminace homosexuálních migrantů. I v Česku je konec konců příznačné to, že všechny dosavadní velké veřejné akce gay a lesbické komunity musely čelit poměrně velkému množství nevraživých reakcí – nejen ze strany neonacistů, nýbrž i místních zastupitelů.
Sexuální identita i orientace není zpravidla otázkou politického programu ani rozhodnutí jednotlivce. Navzdory subverznímu potenciálu těchto jevů se tedy těžko můžeme pohoršovat nad tím, že se velká část gay a lesbické komunity ztotožňuje spíše s většinovými názory a vkusem než s radikálním světonázorem a alternativní kulturou. Problémem velké části veřejných projevů LGBT hnutí je ovšem to, že se toto hnutí začalo na přizpůsobivosti poněkud zakládat. A tím se implicitně distancovalo od řady příslušníků komunity.

Fátima Weinerová

DO VLASTNÍCH KRUHŮ

Idea anarchismu vždy spočívala na rovnosti všech, přesto zřejmě nepřekvapí, že i těchto sférách narazíme na rozpory právě v oblasti genderu a sexuality. Například už v raných teoretických fázích se našel „otec zakladatel“ s nepochybnými patriarchálními tendencemi a s velmi konzervativním názorem na instituci rodiny. Byl jím slavný Pierre Joseph Proudhon. Vedle jeho anarchistických teorií se jeho antifeminismus jeví jako zjevná kontradikce jeho vlastních myšlenek.
Se sexismem uvnitř anarchistické scény v předminulém století se potýkala i jedna z prvních obránkyň práv homosexuálů Emma Goldman. Narážela na něj jak v anarchistických kolektivech, tak například při debatě s Petrem Kropotkinem. Známá je historka o tom, jak se jí jednou snažil odbýt výrokem „že na řešení problému v oblasti sexuality je příliš starý“, na což mu odpověděla: „Až mi bude, soudruhu, tolik jako tobě, tak otázka pohlaví pro mě možná důležitá nebude. Ale teď je teď, a rovnost pohlaví je důležitá pro miliony lidí.“ V jednom dopise pak napsala: „Je to tragédie. Mám pocit, že lidé s různou sexuální identitou jsou v uvězněni v kleci ve světě, který nabízí tak málo pochopení pro homosexuály a hrubě ignoruje různé variace pohlavní identity a jejího významu v životě.“
Rozpory mezi principiální teorií a reálným jednáním odrážejí především lidskou nedokonalost. Sexismus i další předsudky mají svoje pařáty zaťaté ve společnosti nepochybně i dnes. Jeden z ukázkových příkladů bylo možné vidět například na blokádě nácků v Novém Bydžově, kde i antifašistický dorost neváhal na pochod rasistů pokřikovat, že jsou buzeranti.

Oliver Vrbec

NOVÁ HNĚDÁ SÍLA

STÁLE PŘETRVÁVÁ NÁZOR, ŽE HLAVNÍM NEBEZPEČÍM NA KRAJNÍ PRAVICI JSOU NEONACISTÉ. A TAK, ZATÍMCO SE POZORNOST MEDIÍ, AKTIVISTŮ, NEVLÁDEK I ODBORNÍKŮ ČASTO PŘEHNANĚ UPÍRALA PRÁVĚ NA NEONACISTICKÉ NÁSILNÍKY, VYROSTL NEJEN V ČESKÝCH LUZÍCH A HÁJÍCH NOVÝ VÝHONEK AGRESIVNÍ KONZERVATIVNÍ ULTRAPRAVICE. ZAKOŘENIL DOKONCE NA HRADĚ, V SENÁTU, SNĚMOVNĚ I VE VLÁDĚ.

Roman Joch se svým „Občanským institutem“ straší jako představitel ultrakonzervatismu s lidskou tváří v prime timech televizních stanic i názorových stranách hlavních deníků již řadu let. Novinkou posledních měsíců jsou postavy, které v minulosti živořily v politickém ústraní, ale nyní dosahují na vládní posty, plní stránky novin a zpravodajských serverů. Řeč je především o seskupení D.O.S.T. a lidech jako Ladislav Bátora, Michal Semín, Petr Bahník a František Červenka.

PŘES VOLEBNÍ NEÚSPĚCHY DO STRAKOVKY A NA HRAD

Někteří z nich se opakovaně pokoušeli uspět ve volbách. Názvy stran a koalic se měnily, ale program zůstával podobný. Hemžil se slovy jako národ, tradice, autorita, poslušnost, pořádek, slibovalo se znovuzavedení trestu smrti a potlačení nekalých živlů. V jejich tiskovinách se objevovaly antisemitské články i výpady proti homosexuálům a etnickým menšinám. Téměř nikoho s tímto myšlenkovým harampádím neoslovili, národ nepovstal, úspěch se nedostavil. Pokud za něj nepovažovali těsnou spolupráci s neonacisty, fašistickou Vlasteneckou frontou nebo s oportunistou Vandasem a jeho Dělnickou stranou, jak jejich historii detailně dokumentuje web Antifa.cz.

A pak přišla změna taktiky. Katoličtí fundamentalisté sepsali na podzim roku 2007 manifest, který brojil proti Evropské unii a multikulturalismu a vyzdvihoval tradiční rodinu a „přirozený řád věcí“, který je v jejich podání znamená v podstatě náboženskou diktaturu. S kulantně formulovaným manifestem uspěli u předních politiků ODS a nakonec i u samotného prezidenta Klause. Ten nad nimi dnes drží ochranou ruku a brání jejich evidentně xenofobní a nedemokratickou agendu odkazy na svobodu názoru.

KDO NEHNĚDNE S NÁMI, HNĚDNE PROTI NÁM

Nelze vše svádět na Klause a další politiky, skupina má své obhájce i v hlavních médiích, kde dostávají prostor a kde byly naopak zastaveny nejméně dva kritické články popisující pozadí této ultrakonzervativní úderky. Ačkoli se po nástupu Bátory na ministerstvo školství zdvihla vlna kritiky, nevypadá to, že by předpotopní názory měly rychle zmizet v politickém podpalubí. Naopak se zdá, že rezonují s nemalou částí konzervativně naladěné společnosti, které se rekrutuje nejen z mainstreamové pravice, ale i z pozůstatků xenofobního myšlení autoritářské levice minulého režimu. Novou nenávistnou krevní transfuzi rovněž dodávají islamofobové, které teprve před nedávnem neslavně proslavil norský masový vrah Anderse Behring Breivik. Ideologická výbava tohoto „křesťanského rytíře“ je téměř totožná s D.O.S.T. či dalšími skupinami jako je například Machova Strana Svobodných občanů, ale i s řadou novinářů varujících před „islámskou hrozbou“, „multikulturní změkčilostí“ či „levicovým nebezpečím“.
A to do českých končin ještě nedorazily nové podoby xenofobního populismu, jaké známe třeba z Holandska. Ta na rozdíl od tuzemských středověkých strašidel dokáže nemít problém ani s homosexuály nebo feministkami. Ty do svého zájmu takticky zahrne a některé dokonce dokáže získat na svou stranu – naopak, se staví do role obránců jejich práv proti muslimům. Půda pro tento typ politiky je už připravena – i naše pravice nám ukázala, jak dokáže rozehrát jednotlivé části společnosti proti sobě. A tak je dost dobře možné že hlavní ohrožení nepřijde od ultrapravice, ale od „normální slušné“ pravice.

Svatopluk Zeman

MILUJME KONZERVY

Průvody gay-lesbian-bisexual-transgender komunity provokují i ve zdánlivě tolerantním Česku. První brněnskou Queer Parade napadli neonacisté, po jejím zákazu ale volali i křesťanští fundamentalisté. Průvod v Táboře se pro změnu pokoušela znemožnit radnice. Proti loňské Queer parade postavili konzervativní křesťané včetně mládežnické odnože KDU-ČSL „Pochod pro rodinu“. I letos pořádají v Praze protiakci se stejným názvem.
V mediálních přestřelkách padala především z Hradu výbojná slova o homosexuální deviaci, z konzervativního paranoidního podhradí zase třeba o „sodomitech“. Možná lze ale v těchto nenávistných urážkách, potřebě se vymezovat a ve vytváření pocitu ohrožení vidět i něco pozitivního. Třeba to, že sami „pravověrní“ křesťané tak ukazují, že mají svobodnou vůli a že se dokáží (byť spíše nevědomky a nepřiznaně) vzbouřit a porušovat jedno z hlavních přikázaní jejich Boha: „Miluj bližního svého jako sebe samého.“ Škoda jen, že to dělají zrovna v případě sporu, v němž má spíše pravdu jejich Bůh.

Jeroným Lapka

ODVRÁCENÁ STRANA POHLAVÍ

Oslava české tolerance sexuálních menšin se zvrhla v hysterické reakce „konzervativců“. „Půjde-li **s naleštěnou prdelkou** i pan primátor, pak je to životní postoj a jistě ho nelze než respektovat,“ komentoval poslanec ODS Michal Doktor skutečnost, že se na programu Prague Pride objevily i rozverné akce s názvy „Dirty disco“ nebo „Naked party“. „Kurňa, to **je Vašek naštvanej,** že ho tam nepozvali? Nebo o co tady jde?“ glosoval spršku nenávistných poznámek z Hradu internetový guru Daniel Bradbury Dočekal. „Pokud je někdo homosexuál či lesba je to jeho věc, naprosto to toleruji, jen nechápu, že mi to neustále někdo chce připomínat,“ napsal novinář Reflexu Viliam Buchert, který se proslavil nekritickým celostránkovým rozhovorem **s neonacistou Filipem Vávrou.** „Já mám vůbec nejradši ty **zásadový konzervativce** a ochránce rodiny, co posílaj novinářkám **oplzlý smsky** a po třetím panáku v Blue Lightu se vrhaj na všechno, co jde okolo,“ vyťukal na Facebook komentátor Jindřich Šídlo. Podle nejnovější studie Chicagské univerzity patří Česko k těm zemím, kde se **homofobie** zvyšuje. Téměř polovina **chorvatských středoškoláků** v posledním ročníku studia považuje homosexualitu za nemoc. Téhož názoru je **indický ministr zdravotnictví,** který považuje sexuální styk zejména mezi dvěma muži za nepřirozený. Výroky indického politika odrážejí běžný názor v této asijské zemi, že **homosexualita** se sem dostala **ze Západu.** „Nepřipustíme, aby extremistické skupiny proměnily **Jeruzalém** v obdobu Teheránu,“ citoval list Jerusalem Post poslance a z jednoho z iniciátorů místní Gay Pride Nicana Horowice. Právě v Izraeli před šesti lety ubodal **ultraortodoxní žid** tři účastníky pochodu.„Co se týče hrubé síly, jednalo se o **středně velkou erupci,** která ovšem měla dramatický a nezvyklý vzhled způsobený inkoustově tmavou barvou,“ řekl fyzik Alex Young, který nekomentoval nedávné výroky Václava Klause, ale sluneční tsunami. Deník The Australian označil Klause za **„politicky nekorektního hrdinu** boje proti komunismu a **obra středoevropské svobody“.** Na internetu se objevila rozostřená fotografie prezidenta s nápisem **Viva Kikina,** narážející na spekulace, že Václav Klaus je gay. O čemž se zřejmě ví i mezi diplomatickým sborem, když před nedávnem při jmenování jeden nový velvyslanec asijského státu daroval hlavě státu **zlatou sadu na klystýr.** Proto si „držte si své **diskokoule“** protože „pofrčíme z disko-kopce“ a to nejen na BOYS Party **v nejšpinavějším disko baru** v Praze.

Jeroným Lapka

DIÁŘ

18. 8. Benefit na autonomní projekty Cross Club 20:00
za 120 Kč **crossclub.cz / Glamhouth** (Pha), **Esazlesa** (Cheb), **Propaganda** (Sázava), **Against Tehe Grain** (Benešov) výtěžek bude věnován Asociaci Alerta a na nové autonomní místo v Praze

---

20. 8. kino Aero a 27. 8. Bio Oko Zvuk hluku
(Sound of Noise), O. Simonsson - J. S. Nilsson / Švédsko / Francie, 2010 / švédsky / české titulky, 102 min – Město jako ideální hudební nástroj, s nímž se musí ale umět anarchisticky zacházet. Snímek navazující na „kraťas“ **Music for One Apartment and Six Drummers** (2001) rozvíjí koncept skupiny „hudebních teroristů“, kteří se rozhodnou rozeznít čtyři městská místa tak, jak to zatím nikdo neprovedl. **kinoaero.cz biooko.net**

---

25. 8. lektorská prohlídka v 16.30 Konec avantgardy?
Od mnichovské dohody ke komunistickému převratu výstava českého výtvarného umění v dramatických letech 1938-1948 **GHMP.cz** Městská knihovna, vchod z Valentinské ulice, Praha 1 (do 25. 9. 2011, út – ne 10.00 – 18.00)

---

25. – 29 . 8. No Border Camp Bulharsko
noborderbulgaria.org

---

3. 9. Tolerance festival III.
Tagada Jones (fr), V.A.P. (cz), Rozpor (sk), SPOTS (cz), Ilegality (sk), Družba (cz), The End (pl), Jet 8 (cz), PSOH (cz)
Veltrusy u Kralup – Letní kino 14:00 – 22:00
bandzone.cz/fan/tolerance

---

4. 9. Festival HIP-HOP WARS
festival bez předsudků, kultura proti rasismu,xenofobii a neonacismu Praha, Centrální park Pankrác, 14:00 vstup dobrovolný

---

5. 9. Orlová, 8. 9. Praha
Ryan Harvey (us), **Tyranie Identity** (cz)
Praha – **Rekomando** 18:00 **rekomando.eu, czechcore.cz**
Americký písničkář v rámci evropské tour navštíví i ČR. Jeho tvorba i aktivity jsou od začátku propojeny s radikálním aktivismem. Především s bojem za lidská práva a kritikou americké společnosti.

---

16. – 17. 9. Bratislava – Vegánske hody #3
I tento rok sa môžete tešiť až na dva dni hodovania a veríme, že aj rovnako veľa vegánskych lahôdok. Stretneme sa opäť v Klube Intergalaktická Obluda. **veganskehody.sk**

---

30. 9. – 1. 10. Záhřeb – Antifašistický festival
a anarchistický knižní veletrh **zaf.anarhija.org**

---

8. 10. DIY Karneval – Praha
fnf.cz / diy.freetekno.cz

TIRÁŽ

A-kontra – anarchistický nepravidelník * queer speciál srpen 2011 **redakce:** Andrea Černá, Fátima Weinerová, Jeroným Lapka, Oliver Vrbec, Svatopluk Zeman **inzerce:** zapovězena **distribuce:** Praha – Aliendna.net, Crosslub.cz, inter-zone.cz, Rekomando.eu a jinde **e-mail:** anna.kontra@safe-mail.net **web:** a-kontra.cz

Ⓐkontra

SKUTEČNÁ DEVIACE?

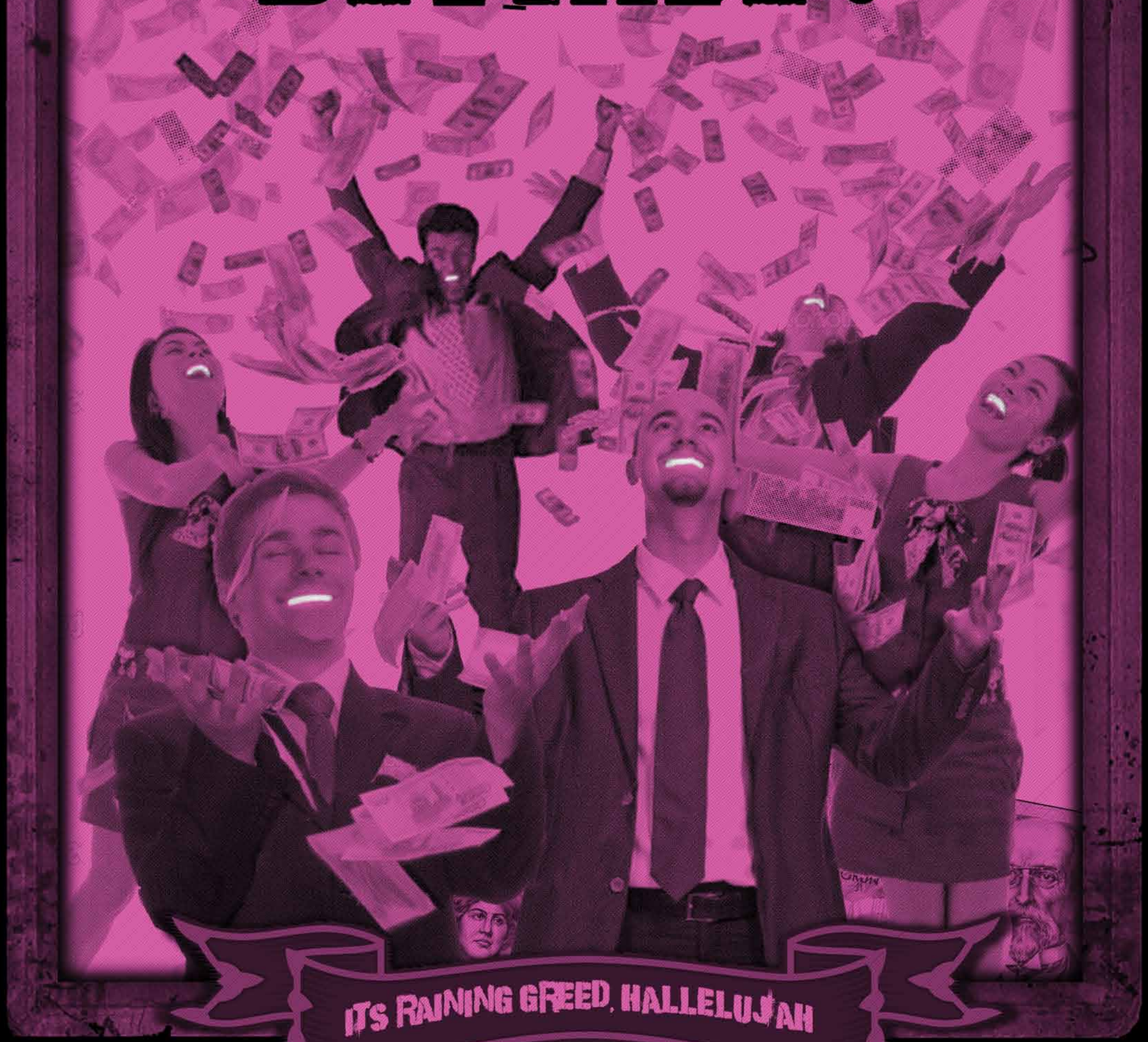

QUEER PARADE 2011-PRAGUE